

planloven og loven om regionplanlægning), der har skabt et vigtigt instrument, hvorigennem museerne dels kan hente værdifulde oplysninger, dels kan bidrage med viden med henblik på dokumentation og en hensigtsmæssig udvælgelse til bevaring af kulturelementer, der findes uden for museerne. Endvidere er bestemmelsen en kodificering af det arbejde, museerne allerede udfører i forbindelse med fredningsplanlægning i henhold til naturfredningsloven, og af det samarbejde mellem fredningsstyrelsen og museerne, der er forudsat i bygningsfredningsloven omkring registrering af bevaringsinteresser og bygningsundersøgelser. Det samme gælder samarbejdet med amtskommunerne angående oplysninger og muligheder for at finde jordfaste fortidsminder til brug ved behandling af sager om ansøgning om tilladelse til råstofvindning.

Som eksempel på et andet område, hvor der kan etableres et samarbejde mellem amtskommuner og museer, kan nævnes tilsyn og pleje af fredede fortidsminder.

Til kapitel 2

Statslige museer

I dette kapitel er samlet bestemmelser, som specielt vedrører de statslige museer og deres virksomhed, bortset fra de særlige regler om arkæologiske opgaver, som findes i kapitel 6.

Som omtalt i de indledende bemærkninger til kapitel 1 har der ikke tidligere eksisteret et særligt lovgrundlag for de under kulturministeriet hørende statslige museer, bortset fra Det danske Filmmuseum. De erfaringer, der er indvundet siden gennemførelsen i 1976 af den gældende lov om statstilskud m.v. til museer, peger imidlertid i retning af et stadigt stigende behov for en samlet lovgivning, der regulerer og koordinerer såvel de statslige som de statsstøttede museers virksomhed med henblik på at sikre den bedst mulige udnyttelse af de samlede ressourcer – såvel økonomisk som fagligt – inden for museumsområdet.

Med fastlæggelse af bestemmelserne i dette kapitel om en række af de statslige museers opgaver er det ikke tilsigtet at foreslå nogen indskrænkning i den almindelige instruktionsbeføjelse, som ministeren allerede har i forhold til disse museer.

Af de foreslåede bestemmelser for de statslige museer finder reglerne i §§ 4–6 anvendelse på såvel Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst som på Tøjhusmuseet, Den Hirschsprungske Samling, Ordrupgaardsamlingen og Det danske Filmmuseum, medens bestemmelserne i §§ 7–9 indehol-

der særlige regler om formål og virksomhed for Nationalmuseet og Statens Museum for Kunst.

Den styrkelse af Nationalmuseets og Statens Museum for Kunsts funktioner som centralmuseer, som foreslås i denne lov, forudsætter en forøgelse af bevillingerne til disse museer.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen pålægger de statslige museer at deltage i det nationale og regionale samarbejde med andre museer og udarbejde en arbejdsplan, som indsendes til vedkommende museumsråd og til Statens Museumsnævn.

Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst, Tøjhusmuseet, Den Hirschsprungske Samling og Det danske Filmmuseum deltager allerede efter den gældende lov i det regionale samarbejde i det i henhold til lovens § 10 af ministeren for kulturelle anliggender nedsatte museumsråd for Københavns og Frederiksberg kommuner, medens Ordrupgaardsamlingen er repræsenteret i det i henhold til gældende lovs § 9 oprettede amtsmuseumsråd for Københavns amt. Nationalmuseets afdelinger uden for hovedstadsområdet deltager ligeledes i de respektive museumsråds arbejde.

Derimod er det ikke efter den gældende lov pålagt de statslige museer at udarbejde og indsende arbejdsplaner i modsætning til de statsstøttede museer, som efter den gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 7, årligt skal indsende arbejdsplan til vedkommende amtsmuseumsråd – for museerne i Københavns og Frederiksberg kommuner dog til Statens Museumsnævn.

Det blev imidlertid i bemærkningerne til § 8 i den gældende lov anført, at kulturministeriet agtede at pålægge de statslige museer under ministeriets ressort at indsende arbejdsplaner til Statens Museumsnævn, ligesom man ville anmode andre ministerier, der har museer under deres ressort, om ligeledes at foranledige, at disse arbejdsplaner tilgik museumsnævnet. Der har siden været ført en række forhandlinger med de statslige museer under ministeriets ressort, som har ført til, at Nationalmuseet udarbejder og indsender arbejdsplaner til Statens Museumsnævn, medens dette endnu ikke er endeligt gennemført for de øvrige statsmuseer. Flere museer under andre ministeriers ressort indsender ligeledes deres arbejdsplaner til enten vedkommende museumsråd eller Statens Museumsnævn.

Det må anses for rimeligt og nødvendigt af hensyn til en forsvarlig koordinering af de statslige og